

Bolgár–magyar költői plener

Másodszor került sor Bulgáriában az ott meglehetősen népszerű poétai plenerek sorában magyar–bolgár „versversenyre”. 2010 októberében öttagú magyar írócsapat tartott előadásokat a hazai irodalom utóbbi 15-20 esztendejének hangsúlyairól, a támogatások rendszeréről. A délutáni-esti események másnapján delegációnk két bolgár költő társaságában egész napos körutat tett, színhelyek: Bacskovo, Aszennograd, Plovdiv. Bolgár barátaink s a magyar csapat hadra fogható két tagja a három helyszínen – szoros szabályok mellett – megírta verseit. Ezeket közöljük most. A bolgár költők szerzéseit magam fordítottam nyelvünkre. Röviden a szabályokról: a közösen kiválasztott helyszíneken ki-ki huszonöt percet használhatott műve megírására. Utána az elkészült vershez nem szabad (illik) már nyúlni. A helyszínekről (s a résztvevőkről) fénykép készül. A műveket a megírás napján irodalmi performansz keretében elő is adják a szerzők, az ezt követő publikálásnál a képek közzététele is kötelező. A fotókat magam készítettem. Ennél az eseménynél ezúttal egyszerűen nem volt lehetőség az asznapi felolvasásra. Az egy évvel korábban megtartott – némiképp hasonló keretek között: előadásokat követő – első kétoldalú költőverseny résztvevőinek módja volt hangulatos-mozgalmass estei szereplésre is, akkor magyar részről Jász Attila, Rácz Péter s magam voltam, a bolgár költőket Petar Csuhov, Plamen Dojnov (az „atyamester”) és Plamen Antov képviselte; az est közelsége miatt – miközben visszaúton bolgárra fordítottam a magyar verseket – én eleve bolgáruul szereztem a magaméit. A helyszín akkor a rilai kolostor s környéke volt, négyszer álltunk meg; a versek magyar napvilágot még nem láttak, jóllehet különleges fogadtatásuk miatt egyszer – megérdemelnék.

Szondi György

Báthori Csaba, Szondi György, Petar Csuhov (1961), Ivan Landzsev (1986)